

РЕШЕНИЕ

№ 5459

гр. София, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11275** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. В. Ц.-Ю., чрез адв. П. срещу Заповед № 1855/14.10.2021 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с която на основание чл. 106, ал.1, т. 2 и чл.108 от ЗДСл, считано от 15.10.2021 г., е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката на длъжност „главен експерт“ в отдел „Методология“ към дирекция „Технически инспекторат“, поради съкращаване на длъжността.

Оплакванията в жалбата са за несъответствие между посоченото в заповедта основание за прекратяване на служебното правоотношение – съкращаване на длъжността и отразеното в служебната книжка, като остава неясно, кое е действителното. На следващо място оплакването е, че не е запознат с утвърдено ново длъжностно разписание, като в самата заповед не е индивидуализиран актът, по силата на който е извършено прекратяването на служебното му правоотношение. Не е известно дали е била спазена процедурата за назначаване, преназначаване и освобождаване на служители в ДФЗ. Щатните бройки в Дирекция „Технически инспекторат“ не са намалени, остават незаети незаетите длъжности, неофициално й било известно, че целият отдел „Методология“ е съкратен по документи, а останалите четирима служители са преназначени в отдел „Планиране, анализ и контрол“, а началникът на отдела е преназначен на длъжност „главен експерт“. Според жалбоподателката прави впечатление, че длъжностните характеристики, утвърдени на

01.04.2020г., в отдела по предназначението, не се различават съществено в сравнение с тези на закрития отдел „Методология“, като по голямата част от задълженията, отговорностите и изискванията за заемане на длъжността са еднакви. Наред с това длъжността, заемана от нея, „главен експерт“, продължава да съществува както в дирекцията, така и в отдела. Твърди, че с оглед най-високият ѝ ранг, максималните ѝ оценки от атестациите и квалификацията ѝ е следвало преди да се пристъпи към съкращаване на длъжността, да бъде предназначена на незаетата длъжност в отдела. От съда се иска отмяна на заповедта и възстановяване на жалбоподателката на заеманата длъжност преди прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез процесуалния си представител адв. П., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по изложените в нея съображения. Счита, че процедурата по съкращаване на длъжността била опорочена, поради липса на мотиви в оспорената заповед. На следващо място, счита че наличието на две длъжностни разписания с един и същи деловоден номер представлява съществено нарушение, като нито една от тях не би могла да бъде saniрана като официален документ със свидетелски показания. Сочи доводи за нередовност на процедурата по назначаване на останалите служители от отдела, в който работела жалбоподателката. В писмени бележки обръща внимание, че в обжалваната заповед и в служебната книжка на жалбоподателката са посочени две различни основания за прекратяване на служебните ѝ правоотношения с ответника, а именно: в заповедта като причина било изписано „съкращаване на длъжността“, а в служебната ѝ книжка – „съкращаване на администрацията“, което създава неяснота по отношение на действителната причина за прекратяване на служебните правоотношения. Претендира разности, съобразно представен договор за правна помощ. Допълнително излага съображения и в писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Л., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана. Счита, че закриването на отдел към дадена дирекция е преценка за целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол, а само правното основание дали кореспондира с фактическите основания за съкращаване на длъжността. Съгласно чл.82, ал.2 от ЗДСл не следвало съгласието да е в писмена форма, декларациите с дата следваща назначаването са saniрали нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. Не възразява срещу претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Административен съд-София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Между страните не е спорно, че преди издаване на оспорената заповед, Е. В. Ц.-Ю. е заемала длъжност „главен експерт“ в отдел „Методология“ към дирекция „Технически инспекторат“ при ДФ „Земеделие“, длъжностно ниво - б, с ранг V старши.

Видно от длъжностно разписание на ДФ „Земеделие“, приложено към Заповед № 03-РД/1740 от 18.06.2021 г. (л.82 по делото), отдел „Методология“ към дирекция „Технически инспекторат“ е бил с численост от б щатни бройки, а именно: 1 щ.бр. началник на отдел; 3 щ.бр. за длъжност „главен експерт“ и 2 щ.бр. за „старши

експерт“, всичките с вид на правоотношението – на служебно. Видно от същото разписание е, че общата численост на персонала в дирекция „Технически инспекторат“ е 42 бр.

С докладна записка с вх. №03-0416/5300#1 от 14.10.2021 г. (л.89), издадена от заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, е направено предложение за оптимизиране на дирекция „Технически инспекторат“ със следните структурни промени: От общо шест отдела в дирекцията, отдел „Методология“ да бъде закрит, като същевременно численият състав на отдел „Планиране, анализ и контрол“ да бъде увеличен с 4 бр., от които да бъдат разкрити 3 щ.бр. за длъжността „главен експерт“ и 1 щ.бр. за „старши експерт“ за сметка на закрития отдел. По-надолу в докладната записка е посочено, че отдел „Последващ контрол“ към същата дирекция следва да бъде увеличен с две щатни бройки за длъжност „старши експерт“ за сметка на закрития отдел „Методология“.

Със Заповед 03-РД/3352 от 14.10.2021 г., считано от 15.10.2021 г., е било утвърдено изменение в длъжностното разписание на ДФ „Земеделие“ в дирекции „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ и „Технически инспекторат“, както следва: От представено с административната преписка длъжностно разписание – приложение № 1 към Заповед № 03-РД/3352/14.10.2021 г., находящо се на л.87 по делото, общата численост в дирекция „Технически инспекторат“ остава непроменена - 42 щ.бр., като в отдел „Методология“ щатните бройки за длъжността „главен експерт“ са увеличени от 3 на 4, а за длъжността „старши експерт“ са намалени от 2 щ.бр. на 1 щ.бр., като общата численост в отдела остава непроменена.

В хода на настоящото производство, ответникът депозира второ длъжностно разписание – приложение № 1 към Заповед № 03-РД/3352/14.10.2021 г., находящо се на л.191 по делото, в което общата численост на дирекция „Технически инспекторат“ е непроменена, а именно 42 щ.бр., като в същото не фигурира отдел „Методология“. Същевременно, видно от това разписание е, че в отделите „Планиране, анализ и контрол“ и „Последващ контрол“ са разкрити нови 6 щ. бр. /4 щ.бр. в отдел „Планиране, анализ и контрол, касаещи реорганизацията на отдел „Методология“ и 2 щ.бр. в отдел „Последващ контрол“, съгласно докладната записка и в съответствие със съкратените 6 щ.бр. от закрития отдел „Методология“.

На 14.10.2021 г. изпълнителният директор на ДФЗ е издал оспорената заповед (л.7), с която прекратява служебното правоотношение на Е. В. Ц.–Ю. на длъжност „главен експерт“ в отдел „Методология“ към дирекция „Технически инспекторат“ при ДФ „Земеделие“, длъжностно ниво - б, ранг V старши, на основание чл.10б, ал.1, т.2 и чл. 108 от ЗДСл, поради „съкращаване на длъжността“, считано от 15.10.2021 г. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 15.10.2021 г., видно от датата до подписа на служителя.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства, а именно кое от двете длъжностни разписания с еднаква дата, но с различно съдържание, индивидуализирани като приложение № 1 към Заповед № 03-РД/3352/14.10.2021 г. е валидно, е допуснато събиране на гласни доказателства от свидетеля Ю. С. А., работеща като главен експерт в дирекция „Човешки ресурси“ към ДФ „Земеделие“. Свидетелката твърди, че е изготвила двете разписания на една и съща дата, след като установила, че в първото е допуснала грешка.

Съдът, съобразявайки съдържанието на докладна записка с вх. №03-0416/5300#1 от

14.10.2021 г. /л.89/, издадена от заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ и издадената въз основа на нея Заповед 03-РД/3352 от 14.10.2021 г., приема свидетелските показания за логични, последователни и съответстващи на събраните по делото доказателства, поради което ги кредитира.

По делото са представени: Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служители в ДФ „Земеделие“, утвърдена от изпълнителния директор на ДФЗ (л.201); Заповед за назначаване на Е. В. Ц.-Ю.; Заповед за преназначаване на Е. В. Ц.-Ю. от длъжност „старши експерт“ на длъжност „главен експерт“ в отдел „Методология“ в ДФЗ; длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология“ към ДФЗ; длъжностна характеристика за длъжността „старши експерт“ в отдел „Методология“ към ДФЗ; формуляри за оценка на изпълнението на длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология“ към ДФЗ, заверен препис от трудова книжка № 001627 МФ Серия А-2011 на жалбоподателката, издадена на 18.12.2021 г.; длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в отдел „Планиране, анализ и контрол“ (л.194); Извадка от поименното разписание на длъжностите и работните заплати на ДФ „Земеделие“ от 18.06.2021 г. (л.224 по делото).

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Насочена е срещу акт, който може да се оспорва пред съда съгласно чл.124, ал.1 ЗДСл. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 АПК) - адресат на акта, засегнат неблагоприятно от него, и при спазване на преклузивния срок по чл. 149, ал.1 АПК, на 27.10.2021г., при връчване на 15.10.2021г .

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният в настоящото производство административен акт - заповед за прекратяване на служебно правоотношение, е издаден от компетентен административен орган – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, съгласно чл. 108 ЗДСл, вр. чл.42, ал.5 от Закона за администрацията и чл.10, т.9 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“.

Спазено е изискването за форма на административния акт - писмената форма съгласно чл.59, ал.1 от АПК. Що се отнася до съдържание, то съдържа минимално предвиденото в чл.108, ал.1 от специалния ЗДСл съдържание. Посочени са длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. С оглед общите изисквания на АПК обаче заповедта няма надлежното съдържание. Що се отнася до общите изисквания към съдържанието на административния акт, дадени в чл.59, ал.2 от АПК, то те не са в пълнота изпълнени в частта по т.4 – фактически и правни основания за издаване на акта. В случая е посочено правното основание за издаването на заповедта, а именно: чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, но фактическото основание не е конкретизирано, а само общото посочване – утвърдено със заповед на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ длъжностно разписание и писмено предизвестие. Ответникът не е посочил нито конкретната заповед, нито дори датата на новото длъжностно разписание, което фактически да обоснове издадената заповед. В този смисъл обжалваната заповед е в нарушение на изискването по чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Непосочването на конкретно длъжностно разписание в самата заповед не се преодолява с прилагане на такова по делото, с преписката, предвид и че има известен спор и дублиране на длъжностните разписания, кое измежду представените е точното,

служещо за фактическо основание на обжалваната заповед.

Извън тази непълнота на фактическото основание се откриват и други пропуски при издаване на обжалвания акт, които мотивират съда за извод за неговата незаконосъобразност.

Действително, въз основа на предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. Именно при такава оперативна самостоятелност твърди, че е действал ответникът утвърждавайки ново длъжностно разписание, в сила от 14.10.2021 г., въз основа на което прекратява служебното правоотношение на жалбоподателката. Да, ЗДСл не поставя изискване за подбор от органа по назначаване и формално преценката кой държавен служител да остане на работа е въпрос на целесъобразност при упражняване правомощията на органа. В случая обаче самият административен орган е поставил изисквания към процедурата за прекратяване на служебните правоотношения с държавните служители в администрацията, като е утвърдил своя вътрешна процедура по която да става това.

Липсата на законова регламентация и задължение за извършване на подбор измежду държавните служители не означава обаче, че решението на органа не подлежи на контрол и не е подчинено на никакви правила. В тежест на органа по назначаване, в случаите, когато съкращава определен държавен служител, е да обезпечи решението си за съкращаване, така, че да е ясно защо е съкратил именно този служител и този му избор да може да бъде проверен при евентуално съдебно оспорване, с оглед преценка дали органът, извършил съкращаването, е упражнил правата си добросъвестно - в този смисъл Решение № 1360 от 01.02.2019 г. по адм. д. № 3249/2018 г. на ВАС.

Възприе се и в практиката на ВАС на РБ (Решение № 2016 от 09.02.2012 г. по адм. д. № 12281/2010 г., Пето отделение), че след като органът по назначаването е приел свои правила, при които да упражни преценката си кой служител да остави на работа и с кой да прекрати служебното правоотношение и е оповестил тези правила публично, то същите стават част от нормативно установените граници на оперативната му самостоятелност, докато са действащи. При наличието на приети от самия административен орган правила за подбор при съкращаване на служители, за органа възниква задължение да се съобрази с тях, ако тези правила са действащи, а съдът при проверка законосъобразността на съкращението - да провери дали същите са били спазени. В този смисъл е и по новата практика на касационната инстанция (Решение № 625 от 15.01.2020 г. по адм. д. № 8800/2019 на Върховния административен съд на РБ).

В конкретния случай се установи наличието на правила, а именно "Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в ДФ "Земеделие", утвърдена на 01.03.2021 г. от изп. директор на ДФ "Земеделие", приложена и приета като доказателство по делото. В Глава 3, Раздел 1 "Прекратяване на служебно правоотношение със служители в ДФ "Земеделие", точка XV "По инициатива на органа по назначаване", е разписана подробна процедура, която е приложима в настоящия случай. Съгласно същата: 1. Прекратяване на служебното правоотношение

по инициатива на органа по назначаване се извършва въз основа на докладна записка от директора/ръководителя на съответната дирекция/структурно звено, адресирана до изпълнителния директор. 2. докладната записка се внася за одобрение от изпълнителния директор, а по т. 3 – след одобрението, докладната записка се предава на ДЧР (Дирекция Човешки ресурси) за изготвяне на проект на заповед.

В правилата се съдържа и глава X. Изготвяне, съгласуване и връчване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение, по т. 1 от която „Въз основа на одобрено заявление или одобрена докладна записка ДЧР изготвя проект на заповед за прекратяване на служебното правоотношение.“

От заглавието и текста на глава XV, т.1 с посоченото съдържание, и тъй като се касае за прекратяването на служебно правоотношение по инициатива на органа по назначаване, то следва, че докладната записка следва да съдържа конкретни данни за прекратяването на правоотношението с конкретен служител. Идентичен извод следва и от т.3 от разпоредбата - от изискването за одобрение на докладната и предаването ѝ на ДЧР за изготвяне на проект на заповед. Проектът на заповед касае винаги конкретен служител.

В тази връзка по делото е приложена докладна записка с вх. №03-0416/5300#1 от 14.10.2021 г. /л.89/ на зам.и.д. директора на ДФИ, с която е направено предложение за промени в щатното разписание на дирекция „Технически инспекторат“ към ДФЗ, а именно: отдел „Методология“ /съдържащ 6 щ.бр./ да бъде закрит, като същевременно численият състав на отдел „Планиране, анализ и контрол“ да бъде увеличен с 4 бр., от които да бъдат разкрити 3 щ.бр. за длъжността „главен експерт“ и 1 щ.бр. за „старши експерт“ за сметка на закрития отдел. По-надолу в докладната записка е посочено, че отдел „Последващ контрол“ към същата дирекция следва да бъде увеличен с две щатни бройки за длъжност „старши експерт“ за сметка на закрития отдел „Методология“. От така изготвената докладна записка е видно, че предложението за разкриване на 6 щ.бр. в други два отдела на дирекцията цели запазване на общата численост на дирекцията за сметка на закрития отдел „Методология“. Тази докладна обаче не е посочена като основание, нито е асоциирана чрез препращане към нея в Заповед № 03-РД/3352 от 14.10.2021 г./л.86/ на изп. директор на ДФЗ за утвърждаване на длъжностното разписание в дирекция „Технически инспекторат“ при ДФ "Земеделие". Отделно от това в докладната записка липсва предложение за съкращаване на щатни бройки в дирекцията, още по-малко посочване на конкретен служител, в случая Е. В. Ц.-Ю., на която да бъде прекратено служебното правоотношение. Съответно няма одобрена докладна записка, въз основа на която да бъде изготвен проект на заповед конкретно за последния.

Предвид обстоятелството, че органът не е спазил собствената си "Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд "Земеделие", респективно собствените си правила за прекратяване на служебното правоотношение със служител по инициатива на органа, съдът намира, че оспорената по делото заповед е постановена при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

След като изискванията по XV, т.1-3, съответно X., т.1 от Процедурата не е са спазени, то оспорената по делото заповед е издадена в нарушение на

приети от самия административен орган правила за прекратяването на правоотношението по негова инициатива. Няма съмнение, че след като ответникът се обвързва да изпълнява конкретната процедура при всяко прекратяване на служебно правоотношение със служители на фонда, то неспазването на тази процедура води и до нарушаване на принципа за последователност и предвидимост, който изисква административните органи да спазват вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В този смисъл е и Решение № 11184/20.08.2020 г. по адм. д. № 2112/2020 г. по описа на ВАС на Р България.

Допуснатите нарушения от издателя на акта на административно - процесуалните правила са самостоятелно основание за отмяна на процесната заповед.

Относно прилагането на материалния закон, в каквато насока за изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, съдът намира следното:

Спорното по материалния закон е имал ли действително съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателката. Легалното определение на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика.

За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание /чл. 106 ал.1 т.2 ЗДСл./, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността, по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, тоест следва да се установи, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и кумулативно не съществува като система от функции, задължения и изисквания или те са толкова значително изменени, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжността е налице и в случаите на съкращаване на щатни бройки. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

В случая прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателката се твърди, че е обосновано с утвърждаването на ново длъжностно разписание на администрацията, считано от 15.10.2021г. От

описаните по-горе длъжностни разписания в сила от 18.06.2021 г. и от 15.10.2021 г. се установява, че броят на служителите на дирекция „Технически инспекторат“ е непроменен, тъй като и в двете разписания се равнява на 42 щ.бр. – 1 щ.бр. от дирекция „Технически инспекторат“ е трансформирана от „началник отдел“ в „главен експерт“ в отдел „Планиране, анализ и контрол“, за 2 от общо 3 щ.бр. за длъжността „главен експерт“ от закрития отдел са разкрити нови щ.бр. за същата длъжност в отдел „Планиране, анализ и контрол“, разкрита е и 1 щ.бр. за „старши експерт“ в същия отдел, на която е преназначен един служител от общо двама на същата длъжност в закрития отдел „Методология“. Видно от разписанието, не всички 42 щ.бр. в дирекцията са заети. Съгласно докладната записка, служителите на закрития отдел е следвало да бъдат преназначени на разкритите в двата отдела на дирекцията общо 6 щ.бр., за да се запази общата численост на същата, което не е сторено. За сметка на това, видно от длъжностното разписание от 14.10.2021 г. в дирекцията има вакантни щатни бройки. Следователно, не е налице реално намаляване на щатната численост.

Намаляването на щатните бройки е една от формите на съкращаване на длъжността. Изцяло в оперативната самостоятелност на органа по назначаване е да определи, в рамките на установената с УП обща численост на администрацията, с какви конкретни длъжности ще осъществява изпълнителните функции. В случая обаче не е налице намаляване на броя на „главните експерти“ в дирекция „Технически инспекторат“, тъй като общият им брой, видно от длъжностно разписание от 18.06.2021 г. е 22, който брой е идентичен с този след реструктурирането на отдел „Методология“, тъй като видно от длъжностно разписание от 14.10.2021 г. общия брой на заемашите длъжност в дирекция „Технически инспекторат“ „главни експерти“ остава непроменен, а именно общата численост остава 22 щ.бр. за длъжността.

На следващо място, жалбоподателката твърди, че заеманата от нея длъжност не е променена като съвкупност от функции и задачи, което се установява от доказателствата по делото. При съпоставка между длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология“ (л.120 по делото) и длъжността „главен експерт“ в „Планиране, анализ и контрол“ (л.194) не се откриват съществени разлики в областите на дейност - и за двете: разработване на процедури и съгласуване на решения по въпроси, касаещи дейността на отдела, изпълнение на текущи задачи“, в преките задължения: от прилагането на общите политики на Разплащателната агенция, през осигуряване на необходимата информация за осъвременяване на Информационната система, до „задълженията и отговорностите касаят всички фондове на ЕК, почти идентични са и изискванията за заемане на длъжността.

От горепосоченото, съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в нарушение на материалния закон доколкото не се установява твърдяното правно и фактическо основание съкращаване на длъжността.

Най-сетне пристъпвайки към прекратяване на служебното правоотношение без да преназначи жалбоподателката на вакантни длъжности в съответната администрация, твърдейки, че реорганизира дейността за по висока функционалност на звената в администрацията, органът по назначаване е действал в противоречие с целта на закона и в нарушение на принципа по чл.

6, ал. 1 АПК, който задължава административният орган да упражнява правомощията си добросъвестно и в съответствие с преследваната от закона цел, което е самостоятелно основание за отмяната ѝ по чл. 146, т. 5 АПК. Действително, реорганизацията и вътрешното реструктуриране както се посочи е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването и съответно не подлежи на контрол за законосъобразност. Упражняването на правомощията обаче, следва да е добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ. Най-сетне, предвид че със заповедта се засягат права на жалбоподателката, при спазване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.3 от АПК, органът е длъжен измежду няколкото възможности – да прекрати правоотношението или да я преназначи в другия отдел на същата длъжност, предвид запазването ѝ като система от функции, задължения и изисквания за заемане, органът е следвало да избере онази, която е по-благоприятна за жалбоподателката, предвид, че и така ще постигне целите си за реорганизация и повишаване на функционалността на звената.

Предвид изложеното, оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се уважи претенцията за разноси на жалбоподателката. Искането за заплащането им е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Доказаните разноси са общо в размер на 1000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, съгласно договор за правна защита и съдействие на л.189 по делото, с отбелязване за плащане на сумата в брой.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1855/14.10.2021 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Е. В. Ц.-Ю. с ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 лв. (хиляда лева), разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: